

Med Hensyn til Landpostbudenes Fortjeneste, da kan det kun blive ganske ubetydeligt, hvad der her er Tale om. Lovgivningsmagten har i øvrigt stillet sig og kommer ogsaa i Fremtiden til at stille sig velvillig over for Landpostbudene med Hensyn til Lønninger og øvrige Forhold, saa den Begunstigelse, der her kan være Tale om, bliver ikke for noget at regne. Det, som for mig staaar som den væsentligste Indvending mod Afskaffelse af Rabatten, er, at det vil blive vanskeligt at faa Frimærker til Købs rundt omkring. Dog mener jeg, at de fleste Detailhandlere ville blive ved at have dem for Kundernes Skyld; det er ikke saa meget for den ubetydelige Fortjenestes Skyld at Detailhandlerne handle med Frimærker, men det er for at gøre deres Kunder en Tjeneste. De ville gerne have, at Folk skulle dumpe ind for at købe Frimærker, thi naar de først ere komne ind i Butikken, falder deres Øje maaske paa en eller anden Ting, som de saa købe med det samme. Detailhandlerne ere ikke saa bange for at lokke Folk ind i deres Butikker; naar de ere kloge Folk, gøre de det, og saa tage de gerne den Ulejlighed med, som der er forbundet med at sælge Frimærker, thi derved faa de ofte en anden Fortjeneste. Jeg tror ikke, der er nogen Fare i den Retning. Hvad Forretningerne paa Posthusene angaar, da tror jeg, Hensynet dertil kun kan komme i Betragtning paa de stærkt trafikerede Posthuse. Paa de fleste Posthuse vil Personalet ikke blive sinket, selv om det kommer til at sætte Frimærker paa Breve. Og hvis nogen skal have afsendt Breve i hundredevis, vil han selv købe Frimærker og frankere Brevene hjemme. Jeg tror heller ikke denne Indvending kan faa nogen afgørende Betydning, i hvert Fald kan der ved Afskaffelse af Rabatten indvindes 320,000 Kr., og naar dette kan fritage os for at forhøje Portosatserne, saa skulle vi gribe dertil.

Jeg skal altsaa anbefale det høje Ting at tage Forslagene under omhyggelig Overvejelse, men fastholde Grundprincippet, som er dette, at der maa forskaffes nogen forøget Indtægt, men at samtidig dette Tings gamle Standpunkt bør fastholdes, at Postvæsenet skal bære sig selv, men ikke

give noget stort fiskalt Overskud, og at der ikke bør røres ved Folkeportoén.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Da Finansministeren forleden forelagde den Række af Lovforslag, hvoraf det foreliggende Forslag er et Led, udtalte han, at det ikke var ham nogen Fornøjelse at forelægge disse Forslag, der tilsigtede en ret betydelig Forøgelse af Afgifterne paa Omraader, hvorpaa man herhjemme gennem mange Aar er bleven vant til meget lave Afgifter. Jeg kan meget godt forstaa dette Standpunkt fra den ærede Ministers Side, thi jeg føler mig ret overbevist om, at det ikke var det, man havde ventet af Systemskiftet, at det første, der fremkom under dette, skulde være et Forslag om at fordyre Portoén og forhøje Jernbanetaksterne.

Det er jo rigtigt, at Staten bør have Dækning for sine Udgifter. Det er ganske naturligt. Vi have to Veje, ad hvilke vi kunne skaffe Staten Dækning for sine Udgifter. Den ene er, at Borgerne maa svare Skat af deres Indtægter — og vi have jo nu Skattelove fremme, hvorefter der ogsaa skal svares Skat til Staten af den rørlige Formue — og den anden er, at man lader de enkelte betale direkte for den enkelte Ydelse. Og skønt der nu ikke kan være nogen ganske bestemt Grænse, der adskiller disse to Omraader, kan man dog ofte med god Grund spørge sig selv, hvorfor man netop gaar frem paa den ene Maade og ikke paa den anden, hvorfor man i visse Tilfælde lader private betale, medens man paa andre lader Staten, det vil sige alle Samfundsborgere betale gennem deres Skat. Det er jo saaledes, at Administration og Sikkerhedstjeneste — under hvilket Navn man vel nærmest kan henhøre den kriminelle Retspleje og Militærvæsenet til Lands og til Søs — betales udelukkende gennem Skatterne, hvorimod f. Eks. den civile Retspleje maa betales af de private selv, naar de ville benytte sig af den. Naar vi komme til kommunale Forhold, er det ogsaa saaledes, at noget betales af de private selv — en Del af Undervisningen, Sygeplejen, Forsørgelsen o. s. v. — og en Del affholdes af Skatterne. Det er, som man skulde lade være af-